

اولویت نظامیان به سیاستمداران در عصر پهلوی اول

۱۱ اسفند ۱۴۰۲ ساعت ۱۹:۵۹

رضاخان عادت نداشت افسران عالی رتبه خود را عوض کند و لذا در تمام مدت سلطنتش آنها را در مشاغل حساس کشوری و لشکری گمارد. هیچ فردی حق نداشت از نظامی‌ها شکایت کند و گرنه شاکی تحت تعقیب و مؤاخذه قرار می‌گرفت.

رضاخان اعتماد و اتکای شدیدی به ارتش و فرماندهان نظامی خود داشت و دست آنها را در ارتکاب انواه جرم و فساد باز گذاشته بود. از این رو بسیاری از فرماندهان نظامی در دوره او با غارت اموال مردم، ثروت کلانی جمع‌آوری کردند؛ اما هیچگاه عملکرد واقعی ارتش را به دست نیاوردند:

«رضاخان همه فرماندهان نظامی خود را متمول کرد، بدون آنکه یک ریال از جیب خود بدهد. فقط به هر یک می‌گفت: «املاکی برای خود تهیه کنید و بدین ترتیب دستشان را در چهارل اموال مردم باز می‌گذاشت. آنها هم املاک زیادی، بیشتر در اطراف تهران، برای خود تهیه کردند و این اموال برای آنها تقریباً مجانی تمام می‌شد. مثلاً یک ملک ۵۰ هزار تومانی آن زمان را به هزار تومان (البته با اعمال قدرت و زور سرنیزه) می‌خریدند. استانداران و همه مقامات استانها تابع شخص فرمانده لشکر بودند و با این شرط استاندار و فرماندار می‌شدند. مقامات کشوری استانها فقط نامی بود و بس و همه کاره افسران عالی رتبه بودند. رضاخان عادت نداشت افسران عالی رتبه خود را عوض کند و لذا در تمام مدت سلطنتش آنها را در مشاغل حساس کشوری و لشکری گمارد. هیچ فردی حق نداشت از نظامی‌ها شکایت کند و گرنه شاکی تحت تعقیب و مؤاخذه قرار می‌گرفت. یکبار شخصی از کریم بوذرجمهری نزد مادر محمدرضا شکایت کرد و او نیز شکایت را به رضاخان داد و تقاضای رسیدگی کرد. رضاخان عصبانی شد و با خشونت از اتاق بیرون رفت و گفت: «به هیچ فردی اجازه نمی‌دهم از افسران من نزد من شکایتی بیاورد. آنها اشتباه نمی‌کنند!»^۱

۱- حسین فردوست، ظهور و سقوط سلطنت پهلوی، ج اول، تهران، انتشارات اطلاعات، ۱۳۸۲، ص ۷۸

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49529/اولویت-نظامیان-از-سیاستمداران-در-عصر-پهلوی-اول>